

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő: **BILKEI FERENC**
Munkatársak: ...
Egyes számok kaphatók: a 'dohánytörzsekben'.

Hatósági mézárszékét kérünk!

Nagyvárad városa a mértéketlen drágaság okairól szólva, a következő hivatalos megjegyzést terjesztette fel a kormányhoz: „Köztudomásu, hogy a magyar ökrök ára különként 15—20 fillérrel leszállott. A gazda most kevesebb árat kap ökréért, mint azelőtt, ezzel szemben azonban a marhasusnak az ára csökk. Est aig mutat. A mostani magas husár árával sem okolható meg, hacsak nem a mézárosok nyereségvágyával. A mézárosok szervezkedésével szemben a fogyasztóközönséget a hatóságoknak kell védelmébe venniük.”

Ez a felkiáltás, a melyet esetleg Nagyvárad város feliratából idéztünk, nem Nagyváradé csupán, hanem az egész Magyarországé. S ha Nagyvárad panaszkodik, még inkább vannak oka a panaszra Székesfehérvárnak.

Epen tegnap hallottuk egy gazdaembertől:

— A tavasszal 240 forintot ígérték a tehenémért, nem adtam oda, most 110 forintért se bírtam eladni.

Nálunk a viszonyok még rosszabbak. A gazdák kétségbeesetten panaszkodnak, hogy a takarmányhiány miatt ugyyszólva potom áron kell odadobni az állataikat; a mézárosok meghitt körben dicsekszenek, hogy a gazdák majdnem nyakukba akasztják a marháikat, hogy rég volt olyan idő, a mikor ily bámulatos olcsó áron sikerült

vágómarhához jutni, hogy ugy valogatnák a materiában, a hogyan nekik tetszik: s mégis mi az eredmény?!? Az, hogy a hus ára nálunk Fehérvárott alig apadt lejjebb néhány fillérrel.

Beszéltünk mézárosokkal. Elismerik, hogy a helyzetük aránytalanul szerencsésebb, hogy adhatnak olcsóbban a húst, de... s itt jön egy csomó kifogás: hogy akárhányszor ráfizettek már a kimérésnél s most, ezekben a jó időkben, az ő tulajdonképeni aratásuk idején a jövődre rendezkednek be. Vagyis azt tartják, a mit József tartott Egyiptomban, hogy a hét bősztendőben elő kell készülni a hét szűk esztendő nyomoruságára.

Tiszteljük mézáros polgártársainkat s egyebekben elvtársainkat, de ebben a pontban nem oszthatjuk becses nézetüket. S meg lehetnek győződve, hogy mikor ezeket a sorokat írjuk, tulajdonképen Székesfehérvár egész társadalmának 33 ezer embernek szájával szólunk.

Ez az igazság nem igazság. Mikor a tavaszi marhadrágaság felszoktatta a husárát, melyen nyúlunk a zsebünkben és furcsa jó kívánságokat nyögtünk. Beláttuk azonban, hogy a mézárosoknak részben igazuk van. S nem őket, hanem a szocialistákat zsidtuk, a kik a bérmozgalmaikkal a mi zsebeinket tették tönkre. Most azonban fordult a kocka s a mézárosok ujra csak felül vannak. Nekünk akkor volt belátásunk, nekik most nincs. S

ha ujra bejön a nagyobb drágaság s a marha ára ujra marha módon felszökken, ők élni fognak az alkalommal, fordítanak a csavaron ujra, mi azonban mindig szenvedőleg helyzetben maradunk.

Ez kérem nem igazság. Ez visszavetés a közönség helyzetével, a mely a mézárszékerekre rá van szorítva.

De mi igazságot kérünk és követelünk. Székesfehérvár szab. kir. város 33 ezer lakosa nevében követeljük azt, a mit Nagyvárad város polgársága követelt: hogy a közönséget vegye a hatóság védelmébe. Egyes ember gyöngé, a hatalom egy város kezében erősség.

Ez közérdek. Ez nem egy ujságírónak, hanem az összpolgárságnak az érdeke.

Nemcsak az a városi adó, a mit a közgyűlés pótdadó alakjában megszavaz: Azt könnyebben elnyögtük; mert egyszerre nyögünk miatta, hanem adó az is, a melyet napokint és 10—20—30 fillérenként izzadunk ki. S ez többre megy, mint az valamennyi.

Felkérjük ezen a közönség nevében és érdekében a Székesfehérvár szab. kir. város hatóságát, tegye meg a lépéseket egy hatósági mézárszék felállításáért. Felkérjük a közönséget, hogy a maga részéről nyilvánítsa véleményét az ügy kivételére vonatkozólag. Lapunk hasábjait mindig készen találja a közönség számára. Akár a dolog mellett, akár annak ellene szól. Ha a hatóság nem akarja meghall-

A szocialista vezér.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Kis-zsoktan járogatni a temetőbe néha délutánokint. Kis városban: néhány heti vakáció is hosszú, mindenféle ismerőst föl kell keresni. A halottakat is.

Ott van a temető a vástutól nem messze. Kevés vonat jár, nem zavarja sok zakatolás a csöndes magányt. Egyszerű, négyzetes térség, kopott, poros a bokorkerítése; félig van durva, öreg kavicsból magasra vetett ágyakkal. A gyéren előtérő fű között többnyire ott kotorász fogatlan gereblyéjével a süket Pintér bácsi. Mindig a sirokat számlálja és „magának való” helyet keres. Két sor lompos ákác bolyngat, tépett galyaival a rezgő levegőben; félig bedőlt sirbott mellett rozsdát szomorkodik és hullatja piros szirmait a padra vagy az én fejemre. Oda szoktam letúlni, ha már a mohos kövek írásaiból ismét kikutatam néhány betűt s egy-egy régi fölírás egyszerű fájdalomhoz elképzelem a fájdalom részeseit. Vakító, fehér fény csapódik le a kavicsos utra, kicsike bogárkák mászkálnak, méhek zümmögnek s a kis város polgári nyugalmából csak álmosító hanggyveleg uszít át homályosan ide, az ernyedő hangulatot még színtelenébbé teszi.

Nem tudom, van-e másnak is ilyen hangulata, vagy csak én látom ilyen színben a világot, mely remítően unatkozik. Messze a réteken arató lányok fejkendője látszik, nyugovót tartanak. A vágány mentén hosszonyelű kalapáccsal baktat valami kékruhás bakter, mintha a kalapács lódnaloda véle, olyan lomhán mozog. Mezítábas

gyerekek bandukolnak ebédhordó kosaraikkal, a fordulónál meg az öreg Lévi botorkál.

Jól látni a hosszú szakálát, meg a pipáját. Csakhogy ez most nincs a rendes helyén, a hol már helyet vert magának a szürke, bozontos szakállban, hanem a kezében lógatja. Ez jelent valamit. Az arcán sincs ott a rendes becsületes, kissé ostoba kifejezés, mely csak akkor tűnt el, ha Frau Lévi hadi állásba vágta magát. Sokat szenvedett ez a szegény zsidó a saját külön házi sárkányától, azért éreztem bizonyos vonzalmat iránta. Aztán meg, a mi, sajna nagy ritkaság, igazán jó ember volt. A régi becsületes zsidók közül, kik megöregedtek apáik vallásában meggazdagodás nélkül, pedig dolgoztak szorgalmasan. Kevesen vannak, imitt-amott egy-kettő, tűnedeznek lassan a nem nekik való megreformált ujkorból.

A felesége nyelve nagy hatalom volt reá nézve. Ő nem tudott pörölni, Frau Lévi nyolcfokkal ugys magasban bírta mindig, inkább hallgatott. Olyan volt a jóságos szívvel a vén asszony előtt, mintha kis fia lett volna, nem férje, ki husz és egynéhány év előtt vésnésgere vette el az özvegyet. Csak szánalomból, hisz oly gyámoltalan volt a kis fiával. Öneki meg volt kis mozgó-kereskedése, — hadd tartsa rendben a lakást valaki, míg ő vásárol.

Reménykedett is, majd ha megnő a fia, ur lesz belőle, — élénk esze van most is, — meghálálja a mostoha apjának, hogy minden kis pénzét ráköltötte, kitaníttatta. Mert így történt ez egész eddig. Valami másfél év előtt fölment az urfi Pestre, azóta, mondják, olyan nagy a háborúság Léviéknél.

Átinttettem neki a sovénnyat. — Nem jön be?

Megrezzent, mint a tolvaj. — Be? — mormogta kétkedően, s szó nélkül átlépett az árkon.

— Nem félek a temetőjüktől; vén ember vagyok, ugys az lesz a sorsom. — Leült mellém.

Hallgattunk. Az öreg előrehajolva egy fadarabbal turkálta a köveces homokot. Sovány, ráncos arca igen halvány volt s szürke szakállá mintha nedves is lett volna. Igazi, mély szánalom szállt meg; az előbbi színtelen hangulat szétfeszült s csak ezt a reszketeg öreget láttam megsejtett fájdalommal. — Telán kitalálta, mit gondoltam?

— Igen, — mondá busan — ismét megtámadott. Pedig csak az igazat mondtam meg. Hogy a fia nemcsak lenéz bennünket, hanem nem is jó ember. Nem, — bizonygatta két-háromszor is. Míg a kis pénzem megvolt, költöttem rá, addig meghallgatta az intéseimet, hogy becsületes, jó ember legyen belőle. Az anyja elrontotta, Pestről hallottam, hogy gavalier-módrá él, pedig állása sincs. Azóta aggodom folyton. Nem becsületes pénz az szegény ember kezében, melyet nem becsületes munka árán szerez.

— I.ádaimat, melyekben kis eladni valót tartom, kiszórta az udvarra — folytatta csöndesen. — Most ugys megjön a fia Pestről a délutáni vonattal. Kell a hely. Nem is megyek vissza többet. Ez a vén, kihaszniált butordarab sorsa.

Csöndes lemondás rezgett a hangjában. Temetőbe való hangulat. A fájdalom, a szenvedés, az emberi szívnek eme soha el nem pazarolható öröksége, ezertéle, folyton új változatban lép, sanyargat s mégis mindig a régi. Van-e orvossga?

sértették. A segédek tegnap tárgyalak az ügyet megállapodni nem tudván, elhatározták, hogy az esetleges sértések kiderítése céljából párbeszéd bíróság ítélete alá bocsájtsák az ügyet.

Mivel azonban minden kenyes ügynek, a mint mondani szokták, szokott farkaaja is lenni, úgy ennek az ügynek is van. Az egyik párbeszéd ma egy számlát küldött a párbeszéd egyik hőséhez. Tervezés elkerülése céljából kijelentjük, hogy a kihívóhoz. A számla a kardköszörülés költségeit róta fel. Szemtanuk állítása szerint a kihívó az első pillanatban megdöbben, megdöbbenése azonban csak egy röpké pillanattal tartott, addig még a helyzet magaslatára emelkedett s akkor lovagi előkelőséggel a zsebébe nyult s így szólt:

Ja! igen! Persze! Majd el-is felejtettem!
Es fizetett.

— **Megnyílt iskola.** A járványos-betegség miatt bezárt móri iskolának megnyitását az alispán elrendelte.

— **Wladimir mester küzd.** A hirneves orosz birkozó, aki nemcsak az okvetetlenkedőket birkózza le, hanem a városi tanács láhait is elkamcsolta, egy újabb küzdelemnek néz eléje. Gerome, egy szintén orosz birkozó megirigyelte a dicsőséget és százkoronásait és küzdelemre szólította fel. A harc a Magyar Király szállodában lesz 2 és 1 koronás belépődíj mellett szombaton este 8 órakor. Holnap, pénteken este 6 órakor a túzóltó laktanya természetben kiváltságos előadás. Hogy nem tréfálóznak, az bizonyos, mert itt már az ütés is szabad és fáj is. Majd meglátjuk, ki lesz a győztes.

Hogy Wladimir mester nem kukoricázik, megmutatta a napokban, amikor egy kis afférja akadt. A kávéházban ült a feleségével, midőn Auerbach butorkereskedő egy csintalan megjegyzést tett az asszonyára. Wladimir megkérdezte, hogy mit akar. A görömbösödött, a mester pedig szelíden megfogta a kezét. A. ur azt vette észre, hogy fényes nappal nagyon sok csillag van az égen, aztán pedig, hogy ő akaratlanul a földön ül. Mikor eleresztette, egy székkel akart rárohanni. Wladimir azonban újra elégné tartotta a küzdelemre az egyik kezét s oly szépen leültette A. urat, hogy a háta is érte a földet. A. ur ezek után jobbnak látta bocsánatot kérni s kijelentette, hogy ezután a dzsuz-dzicu mesterének feleségére nem tesz megjegyzést.

— **A szerelem sötét verem.** Baki Böske sárbogárdi leányzóról tudta az egész község, hogy Sárbogárd egyik dalias legénye élete párját választotta. A váravárt egybekelés előtt azonban az irigyek megszakították azokat a kötelekeket, melyek a két szívet egymáshoz kötötték. A Böskeről kigyórt-békat kiáltottak s szegényt annyira bele-mártották a pácba, hogy a legény elfordult tőle. Baki Böske ezt az eléggé meg nem okolható lépést annyira zokon vette tőle, hogy bura hajolt fejében még az öngyilkosság gondolatát is forgatta. Anélkül, hogy ebbeli elhatározását csak valakinek is mondotta volna, néhány napra a végzetes esemény után marólugot ivott. Kiitta a méreggel telt poharat az utolsó cseppig, a jobb jövendő reményében. Kinok között vergődött már a szerencsétlen, mikor hozzátartozói ráakadtak. Ápolták, becéztek, mindent elkövettek, azonban az életnek megmenteni aligha sikerült.

— **Lakodalmi historia.** Budai József pákozdi földműves házában vig muzsika mellett lakodalmat ült a háznép. A mulatságot azonban váratlanul megbontotta két összetűző legény, kik valami előzetes bántalomtól föllázgatva berontottak a lakodalmások közé és Csizmadia Jánosra vetették magukat, Csizmadia szomorú jövőnek néz elébe, ha a lakodalmások meg nem mentik a veszedelemtől. A mulatság azután tovább folyt, Csizmadia pedig utra kelt, hogy a csendőrségen megjelentse a történeteket.

— **Vigécek.** Kis József és Neuman Gáspár vigéci minőségben Budapestről lerándultak Fehérvárra, hogy a rövidlátóknak jóhiszeműségben egy kis pénzmagot szerezzenek maguknak. Vásznot kinalgattak uton-utfélén és pedig a minőséghez képest horribilis áron. A látszat csal — ezt az elvet akarták keresztülvinni üres zsebbük javára, azonban ebbeli igyekvésük rendőri beavatkozáson csütörtököt mondott. 20—20 korona pénzbüntetéssel kerültek ki a csávából.

Örömhír! A jégpálya megnyílt.

A „Deres”-ből.
Elmélkedés.
Az elkészedett baka így elmélkedett: ha már nem vettek be a tűzerekhez, mégis lehetek olyan részeg, mint egy ágyu.

A szállodában.
Szállodás: Remélem, nagyságod jól aludt?
Utazó: En nadjon jól aludtam, de bizony a szegény poloskák nem!

Az ellenmereg.
Schnalzer tzsák: Miért elváltál te az első feleségedtől?
Diamant Salamon: Miért? mert megmérgezte az életemet!
Schnalzer: És miért most megint meg-nősültél?
Diamant: Nü, ez az ellenmereg!

A mai cselédek.
Nagysága: Mari, tegnap este a bakája megint tíz óráig ült itt, pedig maga tudja, hogy én ezt nem szeretem.
Szakácsné: Én is gondoltam már, hogy nem lehetne-e egy órával előbb vacsorálni?

Vasuton.
Az ezredes együtt utazik a vasuton egy lengyelzsidóval, kinek káftánján bizonyos meg nem nevezhető állatok jelenik meg. Az ezredes gyöngéden akarja utitársát figyelmeztetni s így szól:

— Uram, az ön-kaftájja gallérján szőke-venyt látok!
A zsidó oda néz, a bogárkat az ezredes felé pöcköli e szavakkal:
— Szőkevény, marj vissza az ezredhez!

Komisz taktika.
Két-három zsidó gyermek kirja a lapjába, hogy az üresedő püspök székére ki az ő-jelölt-jük s azután másnap meghurcolják ezen illusztris nevek érdemes hordozóit, hogy őrzem-politkát folytassak, hogy stréberjék. És vannak olyan buta keresztények, a kik át nem látnak a szítán. (Elhhez az őszinte igazmondáshoz persze nekünk, fehérváriaknak is volna szavunk. Naponta legalább egy tucatszor ostromolnak bennünket, hogy:

— Hát igazán igaz? Igazán elmegy? De kár, mikor úgy szerettük. De hát... stb.
— Semmi hat! Ez egyszerűen ki van zárva. Aki egyebet hisz, az nincs tisztában azzal, akitől szó van. Ugyanaz a munkakör s csak jövedelmi különbség, az itt nem jöhet számitásba. Egy nagyobb munkakör, magasabb feletlenség... talán... Arról azonban jelenleg — hála Isten — nem beszélhetünk...)

A Deres pompás új élcslap kitűnő képekkel, gazdag tartalommal. Megrendelhető Budapesten VIII. ker. Szentkirályi-utca 28. Egy évre 12 kor.

— **Szigeti fényképészeti és festészeti műintézet.** Székesfehérvár, Kosuth-utca 9. Budapest IV. Kristóftér 6. Nagyítások bármely kiskép után életnagyságu olaj, aquarell vagy pastell kivitelben. Minden csütörtökön, pénteken, szombat és vasárnapokon személyesen eszközölöm a felvételeket. Kitűnő tisztelettel Szigeti.

— **A törvényszékőr.** Becsics András pécsi gyári munkás azzal vádolta meg Gyenei József mártónvásári lakost, hogy betört egy pincébe s onnét bort lopott. A hamisan megvádolt Gyenei vádat emelt Becsics ellen, kit a mai tárgyaláson 8 havi börtönrre ítelt el a kir. törvényszék. — Koss Sitos Péter szabadbattváni napszamos Lajos Franciskától gyűrűt, Felföldi Jánostól 10 korona pénzt lopott. A törvény 6 havi börtönrre ítélte. Csik Sándor ki őt a lopásban támogatta! — heit fogházat kapott!

— **Duhajok.** Szücs József és Szücs János polgári földművesek korcsmai duhajkodás közben Bura Mihályt és Bura Ferencet súlyosan összeszurkálták. A duhajkodó legényeket kérdőre vonja a bíróság.

— **Ne kívánd a másét!** Tösöki István polgári lakos átszállította udvarára a Szabó-Mihályék birtokában levő tölgy fagerendát, mintha a magáé lett volna. Majd pedig féltve, hogy az igazság kiderül, összekapált P. Kovács Istvánnal ki segítette elrejteni a lopított holmit. A büntársak bírói eljárás alá kerülnek.

SZÍNHÁZ

Kedd, dec. 31.

Kabaret estély. Másként ricsét, a mien nevetni is lehet. A közönség szerepe: hogy ne érezze magát sablonokhoz kötve, hanem szabadon adjon kifejezést az érzelmeinek, ha tetszik, akár közebe is kiabálhasson. A közönségünk azonban nem levén ehhez edzve, nem vette igénybe a kinalkozó alkalmat. Helyette egy szűkebbkörű színészcsapat adta a szellemes közbeszólók előre megállapított szerepét. A közönség csak tapsolt s mivel nagyon sokan voltak — különösen az ifúság köréből — nagyon sokan tapsoltak; ha kellett, ha nem.

Az est kluját egyébként a lipótvárosi disznótor képezte. Morgenluft, vagy Silberspitz, vagy bárhogyhijjak ur (Szalkay) disznótort rendez a palotájában. Mőzestől nem fél már, hogy lehorjja a disznólkodásért, inkább attól, hogy nem tartják majd eléggé előkelőnek. A disznót, pardon! sertést — megveszik, mahagóni fából készült ólba zárják, elhelyezik az előszobában; hogy szaga ne legyen, rózsavizben megfürösztik; hogy ne fájjon neki a kés, kloroformmal altatják el; hogy közönséges ember ne avatkozzék a dologba, egyetemi tanárt hívnak a műtét véghezvitelére; hogy pedig a híre nagyobb legyen, újságírókat hívnak (persze a Lipótvárosból) a kik előtt a szivar-katulyák is nyitva maradnak; meghívják az egész Lipótvárost, sőt a minisztereket is, hogy másnap quindenki róluk beszéljen. Hát mulatunk is rájuk szintén és igazán. Különösen mert a Szalkai adta a főszerepet, a kinek a megjelenése csupán félsiker már. Holécci a nagyságos asszony volt, imponált is, de nem a játékaival.

A többi számok előadói közi a főssiker Kormosé volt, a ki különösen Fedák Sári bucsuzó szerepében ujra bebizonyította, hogy ügyes színész, a ki ért a másoláshoz. A kivonulás automobilon kitűnő volt: egy gyerekkoscsi istállólampával, a melyet a színpalack mögüll madzagon húztak tovább. A közönség kacagott s annyira élvezett, hogy szinte véget se akart vetni a mulatságnak. Hidy Irén egy csomó izléses és izléstelen számmal szerepelt, sőt énekel is, amit szinte nélkülözhetünk volna. Csendes nagyon édesen szavalt, Solti Vilma pedig gyönyörű énekekkel remekelt. Batori egy csomó hülyeség és őresség mellett (ők azt hiszik, hogy ez is szükséges) józól szul-kai Sárka szereplése a neki adott szereppel és mozdulatokkal a sok őretlenség mellett inkább szánalmas volt, mint kellemes. Bérczi titkár kiáltóskodott, sőt a saját vallomása szerint ő követte el azt a felsővárosi oszonnát is, amelyet slágernek tartogattak, pedig kiült róla, hogy a zsidószerepeken kívül, amelyeket töröl metszett eredetiséggel adott, nedves volt a puskaporuk.

De hát a közönség jókedvében volt és sokat megbocsátott. Hogyne! egy óra múlva be-következett, amit annyian vártak, hogy jókedvvel, szeretettel mindenkinek boldog új évet kívánják.

Jan. 1. Szerda d. u.

Aranyvirág, telt ház.

Jan. 1. Szerda este.

Tolonc, elég jó előadás, telt ház.

IRODALOM.

Egy jó könyvről.

Hat évvel ezelőtt egy szokatlan hangú gratulációt kaptam üvezendő napján. Egy volt tanítványom kívánt levelelben számomra boldog újévet, boldogabbat, mint amilyen az övé.

A levél folyamán elbeszélte, mint vesztette el vállaltalan társaságok, vállaltalan olvasmányai

folytán gyermekkorának naiv, de boldogító hitét, elpanaszolta, mint „eset le menyországából az az Isten, kibem nem hisz többé.” Bizalommal kért, hogy segítse rajta.

Megpróbáltam s a fiatal kor tapasztalatlan-ságával a hírneves párizsi katonafegyhazi lel-késznek, Segur-nek a Szent István Társulat által kiadott „Rövid és bizalmas feleletek” című kis apológiáját ajánlottam neki elolvasásra.

Furcsán jártam. Az igénytelen, egyszerű könyvecské nem érte el a kívánt hatást. A titokban Büchner, Kant(!) olvasgató fiatal leány lesajnálta a nagyon is rövidre fogott kis apológiát s, nekem a hitvédelem „öreg-ügyeit” kellett tűzbe vinnem, míg célt értem.

Azóta nem ajánlom Segurt mindenkinek. Főleg nem hitellen és nagyvalót embereknél. Nekik az ilyen nagyon világos, becsületes eszközökkel dolgozó szerző nem imponál. Előttük sokszor nem az a fő, hogy valaki mit mond, hanem hogy hogyan mondja.

Ezekhez a lelkekhez éppen ezen okból nem fogja megtalálni az utat a szerzőnek másik könyve („Rövid oktatások a gyónás szükségességéről és hasznáról”) sem, melyet a napokban ültetett át magyar nyelvre Boromiszta Jenő, a székesfehérvári főreáliskola tanára.

Azokban, hála Istennek, az ilyen lelkek nem sokan vannak. A mi embereink jórésze nem hitellen, csak járallan, mondjuk: tudatlan vallása doigaiban. Léha, türes frázisok röpködnek ma a levegőben a hit és vallási intézmények, főleg a gyónás ellen s hiányos vallási képzetségünk eredménye az a szármalmas és gyakori kapituláció, melynek a legszebben induló fiatal lelkek részéről tanui vagyunk.

Hányszor halljuk ma a legjobb társaságokban is a rég elcsépeelt kiszólásokat: „elég ha az Istennek gyónunk,” „nem szükséges, hogy a pap beleüsse az orrát az én ügyembe,” „a gyónás gyermekeknek való,” „nem szorulok én a gyónásra; lehet az ember gyónás nélkül is becsületes,” „kicsufolna mindenki, ha gyónni járnék,” „meggyónom majd, ha haldoklom” stb.

Ezekre és sok más ellenvetésre ad Segur kis könyvecskéjében rövid, alapos feleletet azok számára, kik a hitet még nem dobták el egészen maguktól. Ezeknek, fiataloknak és öregeknek, egyszerű és tanult embereknél egyaránt, elsősorban pedig a föltisztelendő plebánus uraknak hitveik körében való terjesztés céljából öszinte, jó lélekkel ajánlom a kis könyvet. Sok felvilágosítással szolgál, sok előítéletet eloszlat s hiszem, sok eltökélt lelket vezet a bűnbánat szentségének üdítő forrásvizéhez. A fordítás korrek, hibátlan magyarságu, könnyen folyó. Fordítója érdemes, szép és Istennek tetsző munkát végzett. A könyv kiállításra csinos, jólformán teljesen ment a sajtóhibáktól. Ára: 50 fillér. Megrendelhető a fordítónál, Boromiszta Jenő tanárnál Székesfehérváron, (főreáliskola) és a könyvkereskedésükben.

Dornis István.

Vidám órák. Rajzok és elbeszélések, írta Bilkei Ferenc, Székesfehérvár. Ára 1 k. A Veszprémi Hírlap a következő kritikát írja: „Vidám órákról, melyet itt egész terjedelmében közlünk: A „Hét országon keresztül” és „Utazás az éjféli nap országban” című kedves könyvek jónévv szerzője most újabb kötettel gazdagította a kath. szépirodalmat. Gazdagította valóban, mert a „Vidám órák” minden egyes darabja oly kedves és értékes, hogy nem csak olvasóinak szerez igazán vidám órákat, hanem a kath. szépirodalomnak határozott nyeresége. Szelid, sohasem bántó humor aranyos rózsás derengéssel szövi át az egyes rajzokat és elbeszéléseket, melyeknek hol vidám, hol tragikomikus eseményeiben leginkább egyszerű kis emberek egyszerű kis történetekben elevenednek meg előttünk. Mikor olvassuk ezeket az apróságokat, jókat nevetünk és bölintgünk, „igazán úgy van”, „tisztára ilyenek az emberek” és szinte csodálkozunk, hogy lám ezeket az ismerős embereket mennyire lehet élvezni papíron is. A könyvnek csak egy hibája van: hogy olyan hamar végére érünk, mikor oly szívesen mutatnánk még a Pütkövcsek, Bor Gázsik esetein, a naplóban beszélő légy élményein, a velencei utazás kedves jelenetein. Aki igazán kellemes órákat akar szerezni magának, az olvassa el Bilkei könyvét. Szívöböl gratulálunk a szerzőnek

és kívánjuk neki, hogy áldott humorát tartsa meg mindvégig; s óhajtjuk tőle, hogy juttasson minket mielőbb további vidám órákhoz!

Borromeus. A lelképásztornak nálunk most már egyetlen katolikus hitiszóknoklái folyóiratjuk, amelynek igen jó hasznát veheti az igchirdetésben, mert alapos és korszerű szentbeszédkeket és oktatásokat közöl hónapról-hónapra megjelenő tartalmas füzeteiben. A mostani XXII. évfolyamban sok gyönyörű szemelvényvel járul hozzá Arany-száj szent János remekeinek ismertetéséhez. Körülbelül 900 oldalon 150 beszéd jelenik meg benne vasárnapokra, ünnepekre, nagybőjtre, májusra, júniusra, Jézus szívére, esketésre, temetésre s a legkülönbözőbb alkalmakra. Előfizetési ára mindössze 8 korona. Ez a derék folyóirat azzal is nagy szolgálatot tett a katolikus ügynek, hogy kiadta Szuszi kitűnő Apologetika című munkáját, amelyet rendes előfizetőnek füzve 2.50 korona, szép egész vászonkötésben 3.50 korona kedvezményes áron ad. Másoknak 1—1 koronával drágább de még így is olcsó az igen értékes és szép kiállítású 420 oldalnyi könyv. Megrendelési cím: „Borromeus” szerk. kiadója, Győr.

Zenélő Magyarország. Az országzerte ismert zeneműfolyóirat a „Zenélő Magyarország” ez újévi 350-ik füzetével, 15 ik évfolyamát kezdi meg. A magyar zenekedvelő közönség osztatlan szere-tében megismosodott egyetlen zeneműfolyóiratunk ezután is — mint programja kifejti — havonta kétszer megjelenő 14—14 oldal terjedelmű füzeteiben mindig első kézből hozza azon legjobb s legsikerültebb magyar és külföldi hírnevesebb zeneszerzők kompozícióit — melyek a magyar dal, népdal, operá, operette, műdal, vígadal, tánc és szalonzene terén, énekre-zongorára s helyell-közöl hegedűre megjelennek. Munkatársai a leg-nevesebb magyar és külföldi zeneszerzők. Elő-fizetői teljesen nélkülözhetik a drága zeneműveket, mert minden számottevőbb zeneműjodonság elő-szór a „Zenélő Magyarország”-ban lát napvilágot. — Nevezetes újítás, hogy: ez évi I. félévi elő-fizetők a páratlan tartalmú — Husvétit zenealbumot az egész éves előfizetők ezt és meg hozzá a — Karácsonyi zenealbumot — díjtalanul kapják. — Az 1908. évi 350-ik füzet tartalma: I. Két új magyar dal: 1) „Ablakomra ráhajlik a szomorú-füz ága”, 2) „Istenem, mikor lesz énnekem, öt forintos kedvem?” II. Lányi Ernőtől egy pompás „Intermezzo”. III. Szent-Gály Gy. Reviczky Gy. „Hangulat” című műdala. IV. Hofheimer Jerome, „In Marocco” mór serenádja. — Előzetési ára a régi: Egész évre 24 füzetre 12 korona, félévre 12 füzetre 6 korona. Egyes füzetek ára 1 korona. — Előfizetések a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalához, Budapest VIII. ker. József-körút 24. intézendők, honnan megismerésre mutatványszámot is küldenek. A magyar zene-termékeinknek külföldön is becsületet szerző érde-mes vállalatot minden zenebarátunk figyelmébe ajánljuk.

Megjelt az „Órangyal” képes gyermekuj-ság 1908. évi 1 száma. Tartalma: Újévre (vers). — A nyakkendő-tű (Karácsonyi elbeszélés). — Az első karácsony (vers gyönyörű képpel). — A

macom és a dió. (tanítóese). — Kirándulás. (tré-fás vers az elefántról, képpel). — A gunyolódó (Elbeszélés). — Vegyes (állandó rovat). Rejtvé-nyek, Levelészekrény. — A kedves kis újság most lép a XXIII. évfolyamba, ami életrevalóságának és kitűnőségének világos bizonyítéka. Előfizetési ára egész évre 2 kor. Megjelent Győről.

Anyakönyvi statisztika.

1907. évi december hó 21-től december hó 28-ig.

Születés. Született: 8 törvényes fiú, 12 leány, 0 tör-vénytelen fiú, 0 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiú 0, leány 0, törvénytelen fiú 0, leány 0. Összesen 22.

Halálozás. Elhalt: 8 fiú, 18 nő; ezekből 7 éven-aluli törvényes fiú 2, leány 5; törvénytelen fiú 0, leány 0, 7 éven felüli fiú 6, nő 5. Összesen 18.

E szerint a születés a halálozást 4-el mulja felül.

Elhaltak: Moncsó Flórián r. k. háztulajdonos 67 éves, Csapó-utca 14. sz. — Lencsés Katalin r. k. 2 hónapos, Öreg-utca 61. sz. — Özv. Suszedik Bálintné, Spacil Teréz r. k. 78 éves, Deák Ferenc-utca 8. sz. — Pálkás József r. k. kocsmáros, 64 éves, Csikvári-ut 1. sz. — Özv. Steimec Györgyné, Walter Johanna, r. k. 84 éves, Budai-ut 66. sz. — Talai Mihály r. k. napsz. külfölte ágban, 57 éves, Forgó-utca 14. sz. — Krausz Márkusné, Spitzer Johanna, izr. 65 éves, Kigyó-utca 25. sz. — Szabó András r. k. 12 éves, Ösz-utca 12. sz. — Antal Antal r. k. 8 hónapos, Zámoly-utca 31. sz. — Reveland Teréz r. k. 1 órási, Színház-utca 2. sz. — Keller Mária r. k. 1 hónapos, Janacsár-utca 6. sz. — Mejer Ferencné, Hamler Erzsébet r. k. 54 éves, Seregelyesi-ut. — Barna Rozália r. k. 8 napos, Kecskeméti-utca 9. sz. — Szalai Eszter ev. ref. 1 hónapos, Olaj-utca 67. sz. — Német István ev. ref. kisbirtokos, Homokosor 73. sz. — Özv. Mátics Andrásné, Gál Katalin r. k. 83 éves, Rákóczi-utca 14. sz. — Szabó István r. k. cipész-segéd, 30 éves, Öreghegy 50. sz. — Bognár Ferenc r. k. 10 hónapos, Selyem-utca 43. szám.

Kihirdetések.

Mohácsi Ferenc dv. munkás és Farkas Anna Székes-fehérvár. — Czérna László kézfestőgyári kartonfestő és Balassa Mária Székesfehérvár.

Póthírdetmény.

Néhai Gremesperger István volt szé-kesfehérvári lakos apátkanonok hagyatéka ügyében alulirt kir. közjegyző, mint bírói kiküldött által kibocsátott árverési hírdet-mény cenzell olyképen módosított, hogy a drágaságoknak, takarékpénztári részvé-nyeknek és az ingatlannak a közjegyzői irodában leendő elárverezése után a borok és a szőlőbéli ingóságok ugyanazon a nap-on, vagyis 1908. évi január hó 13-ik nap-ján délután 1 órakor a helyszínén (külső-hegyi szőlő) fognak elárvereztetni. Székesfehérvár, 1907. december 30.

Gánóczy Flóris,
kir. közjegyző.

CZIMBALMOK, ZONGORÁK

nagy választékban, 10 évi jótálás mellett
részletfizetésre is kapható bármilyen hangszer

HEIN MARTON

mű-hangszer készítő

Székesfehérvár, Kossuth-utca 2. sz.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.